

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0168/2012

16.5.2012

JELENTÉS

„Energiapolitikai együttműködés kezdeményezéséről a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése” című dokumentumról
(2011/0000(INI))

Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság

Előadó: Edit Herczog

A vélemény előadója (*): Justas Vincas Paleckis, Külügyi Bizottság

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	22
VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	23
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	28
VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	31
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	35

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

„Energiapolitikai együttműködés kezdeményezéséről a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése” című dokumentumról (2011/0000(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, valamint a Régiók Bizottságához intézett, az energiaellátás-biztonságról és a nemzetközi együttműködésről – „Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című bizottsági közleményre (COM(2011)0539),
  - tekintettel a tagállamok és harmadik országok között az energiaellátás területén kötött kormányközi megállapodásokra vonatkozó információcsere-mechanizmus létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM (2011)0540),
  - tekintettel az energiaellátás-biztonságról és a nemzetközi együttműködésről – „Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című dokumentumról szóló 2011. november 24-i tanácsi következtetésekre,
  - tekintettel „A 2011–2020-as időszakra vonatkozó új európai energiastratégia felé” című, 2010. november 25-i állásfoglalására¹,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0168/2012),
- A. mivel a jelenlegi közös globális energetikai kihívások és a nagyra törő energetikai és éghajlat-változási célkitűzések végrehajtása szükségessé teszik, hogy az Európai Unió egységesen, hatékonyan és méltányosan lépjen fel a nemzetközi szinten, különösen azáltal, hogy megerősíti energiapolitikájának külső dimenzióját, és az energiaforrások és szállítási útvonalak diverzifikációjának fokozása érdekében egységes álláspontot képvisel, fokozza az energiaellátás biztonságát és előmozdítja a fenntartható termelést és fogyasztást;
- B. mivel a jelenlegi tendenciák mellett a világ népessége 2050-re várhatóan eléri a kilenc milliárd főt, a világ energiakereslete 2030-ra –főként a nem OECD-tagországokban – 40%-kal növekszik, továbbá fokozódni fog a feltörekvő gazdaságokból származó fosszilis tüzelőanyag-forrásokért folyó globális verseny;
- C. mivel az EU energiaimporttól való függősége valószínűleg növekedni fog a következő évtizedben, mert fosszilis tüzelőanyag-forrásai kimerülőben vannak a megújuló

---

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0441.

energiaforrásokból bevitt energia növekedése, az energiahatékonyság és az energiatechnológiákkal kapcsolatos kutatás ellenére is;

- D. mivel az energiahatékonyság kulcsfontosságú az EU külföldi energiától való függőségének csökkentése és az EU geopolitikai függetlenségének és energiabiztonságának növelése szempontjából, minthogy az EU jelenleg évente több mint 400 milliárd eurót költ energia behozatalára; mivel az energiatakarékosságra vonatkozó 20%-os minimum-célkitűzés megvalósítása nem csak energiabiztonságunkat fogja javítani, hanem évente legalább 50 milliárd euróval fogja csökkenteni az uniós gazdaságokból az energiatermelő országokba áramló összegeket is;
- E. mivel fontos, hogy az EU prioritásként kezelje a belső fosszilis tüzelőanyag-források – különösen a Földközi-tengerben nemrégiben felfedezett jelentős tartalékok – biztosítását és kitermelését, ami csökkentené Európa energiabehozataltól való függőségét; mivel nagy lehetőségek vannak a fosszilis tüzelőanyag-forrásoknak az EU-val szomszédos országokkal közösen történő kitermelésére és hasznosítására;
- F. mivel napjainkban az EU – mint digitális gazdaság és társadalom – minden eddiginél jobban függ a folyamatos és megbízható villamosenergia-ellátástól;
- G. mivel az EU már a fosszilis tüzelőanyagok egyik legnagyobb importőre, importfüggősége egyre növekszik, a külső szállítókkal és a tranzitországokkal szemben pedig kiszolgáltatottá válik, másrészt viszont az EU fontos vásárlóként meghatározó erőt képvisel a világ energiapiacán;
- H. a népesség növekedése és az életszínvonal emelkedése következtében 2030-ra a világ energiaigénye akár 40%-kal megnőhet; mivel az EU magas és növekvő importfüggősége olyan politikákat tesz szükségessé, amelyek tükrözik e lehetséges fejleményeket, illetve foglalkoznak ezekkel;
- I. mivel egy szolidaritáson, diverzifikáción, a főbb energiafogyasztó országokkal is folytatott stratégiai együttműködésen és a hazai megújuló energiaforrások hasznosításán alapuló közös külső energiapolitika az Európai Unió ellátásbiztonságának biztosítását segítő szinergiákat teremtene, valamint növelné az EU külpolitikai cselekvőképességét és az EU mint globális szereplő hitelességét, többek között az éghajlatváltozás területén is;
- J. mivel a harmadik országok vállalatai előnyre tesznek szert az EU energiapiacának megnyitásából, ám mivel az ilyen vállalatok által az EU energiapiacán végrehajtott nem átlátható kereskedés és az ellenséges felvásárlásra irányuló lépések veszélyt jelentenek, ami szükségessé teszi az uniós versenyszabályok és egyéb vonatkozó jogszabályok szigorú alkalmazását a diverzifikált energiaellátással rendelkező belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint a jövőbeni nyerskőolaj- és földgázellátási zavarok és válságok megelőzése érdekében;
- K. mivel a tagállamok egyre inkább összekapcsolódnak egymással, és így az ellátás biztonságának kizárólag nemzeti szintű szavatolására irányuló törekvések nem bizonyultak elegendőnek, és nem garantálják az összes uniós tagállam hosszú távú érdekeit;

- L. mivel jóllehet az EU javarészt felismerte az energetikai infrastruktúra fejlesztésének szükségességét, a kellő beruházások továbbra is elmaradnak;
- M. mivel csak egy teljesen integrált európai energiapiac – amelynek működése a szolidaritás elvén alapul – képes az energiaellátás biztonságával kapcsolatos, az energiabehozatal egyes tagállamokon belüli eltérő összetételéből és részesedéséből adódó kihívások megfelelő kezelésére;
- N. mivel elengedhetetlenül fontos a következetesség és egységesség biztosítása az EU lényeges energiatermelő, valamint tranzit- és fogyasztó országokkal fennálló külső energetikai kapcsolatain terén, és mivel a harmadik országbeli befolyásos energiaellátókkal folytatott tárgyalások során pedig alapvető fontosságú a tagállamok közötti stratégiai és politikai koordináció;
- O. mivel energetikai téren a kapcsolatok kiszámíthatóságot, stabilitást és hosszú távú befektetéseket tesznek szükségessé;
- P. mivel az energiabiztonság területén az országok között feszültséget gerjesztő bizonytalanságok mérséklése és a kereskedelmi előnyöket a szállítók és a fogyasztók számára egyaránt korlátozó piaci elégtelenségek csökkentése jelenti a kihívást;
- Q. mivel az északi-sarkvidéki térségben található a világ becsült átlagos feltáratlan gázkészletének vélhetően egyharmada és feltáratlan kőolajkészletének 13%-a;

Belső energiapiac – fokozottabb uniós szintű koordináció

1. hangsúlyozza, hogy az Unión belül biztosítani kell a határokon átnyúló energetikai infrastruktúra teljes körű kiépítését, hangsúlyozza továbbá, hogy az átláthatóság és a belső energiapiac hosszú távú energetikai és éghajlatvédelmi célkitűzésekkel összhangban történő, teljes körű megvalósítása jelentőségének elismerése mellett a külső energiapolitika és az energiabiztonság terén a tagállamok szakpolitikáinak határozott összehangolására és együttes fellépésre van szükség;
2. úgy véli, hogy az energiapolitikának a közös külpolitika szerves és hangsúlyos részét kell képeznie, és azt a külső dimenzióval rendelkező egyéb politikákkal fennálló szinergia biztosításával kell kidolgozni és végrehajtani;
3. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági feltételeket és egy valóban egységes uniós energiapiac megvalósításának célját egyaránt figyelembe véve az EU-nak elsőbbséget kellene biztosítania azoknak az energetikai infrastruktúrával kapcsolatos beruházásoknak, amelyek csekély beruházási költségek mellett lehetővé teszik a kapacitások fokozatos növelését, valamint azt, hogy az egységes piac ki tudja használni az energetikai infrastruktúra optimális felhasználásából fakadó előnyöket, és amelyek egyúttal költséghatékony módon biztosítanak és előmozdítanak az ellátásbiztonságot, a versenyképességet és a fenntarthatóságot;
4. emlékeztet a Parlament arra irányuló kérésére, hogy készítsenek terveket az Európai Energiaközösségre vonatkozóan, amely magában foglalná az energiahálózatok erőteljes együttműködését és az új energetikai technológiák európai finanszírozását is annak

érdekében, hogy leküzdjék az európai energiapolitika széttöredezetttségét, illetve azért, hogy energiaügyi külkapcsolataiban az Unió egységes hangon szólaljon meg;

5. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy energiaellátási megfigyelőközpont létrehozására irányuló javaslatot, amelynek az energiabehozatali piacok tekintetében a jobb információszerzés, a kiviteli piacok tekintetében pedig a fokozott elemzés megteremtése lenne a célja;
6. úgy véli, hogy egy teljes körűen működő, összekapcsolt és integrált európai belső energiapiac akár rövid távon is jelentősen javíthatja az ellátásbiztonságot, valamint a sikeres európai külső energiapolitika elengedhetetlen alkotórésze; továbbá úgy véli, hogy az európai energetikai szabályozási keret kulcsfontosságú a belső energiapiac kiépítésének folyamatában, és azt a céljaival és előnyeivel kapcsolatos felvilágosítás révén népszerűsíteni kellene a partnerszágokban; az általános cél annak biztosítása, hogy az EU külső energiapolitikája és a tagállamok kétoldalú megállapodásai teljes mértékben összhangban álljanak az uniós joggal;
7. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és az EKSZ-nek gondoskodnia kell arról, hogy az Unió minden két- és sokoldalú megállapodása – különösen a partnerségi és együttműködési megállapodások – tökéletesen megfeleljen az EU belső piaci szabályainak; hangsúlyozza, hogy az ilyen megállapodásoknak szavatolniuk kell a kölcsönösséget, az egyenlő feltételeket és átláthatóságot, hogy az energiatermelő és a tranzitországokban az uniós befektetők számára biztos jogi környezetet teremtsenek;
8. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak egy olyan összefüggő belső energiapiacról, amely képes ellenállni a külső nyomásnak és azon próbálkozásoknak, amelyek az energiaellátást és -árakat külpolitikai nyomásgyakorlási eszközként használják; ezért hangsúlyozza, hogy az EU-ban az energiapiacokat összekötő projektek forrásainak növelésére, valamint arra van szükség, hogy az európai gáz- és villamosenergia-infrastruktúra hálózatokat 2015 végéig megvalósítsák, különösen a balti összekapcsolási tervet, az EU harmadik energiacsomagjában meghatározottak szerint;
9. kiemeli, hogy a belső piac megfelelő működése szükségessé teszi, hogy az Unióba importált energiára, miután az EU területére érkezett, teljes mértékben a belső energiapiaci szabályok legyenek irányadóak; ezért hangsúlyozza, hogy az EU-nak szabályozási konvergenciára kell törekednie azokkal a szomszédos országokkal, amelyek hajlandók az EU belső energiapiaci szabályainak elfogadására; e tekintetben hangsúlyozza az Energiaközösség jelentőségét és szerepét;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a gázpiaci áron alapuló átfogó uniós gázindexálási rendszer létrehozását annak érdekében, hogy valamennyi uniós gázkereskedelmi vállalat számára lehetővé váljon, hogy tisztességesebb és kiszámíthatóbb módon, az olajáraktól függetlenül kereskedjen a külső gázszállítókkal, illetve még inkább elősegítsék a versenyt az EU belső gázpiacán;
11. hangsúlyozza, hogy a tagállamok és az EU eszközeinek, szakértelmének és képességeinek egyesítése révén teljes mértékben ki kell aknázni a belső energiapiac és az infrastruktúra integrációjában rejlő erőt; ezért nagyobb átláthatóságot és az EU fokozottabb közreműködését kéri a tagállamok és harmadik országok közötti megállapodásokról szóló

tárgyalások során, mivel e megállapodások az EU belső energiapiacának működésére is hatással lehetnek; támogatja a Bizottságot a nagyobb átláthatóság és a tagállamok közötti információmegosztás felé tett lépéseiben, továbbá az uniós jog megkerülésének megakadályozása érdekében a meglévő versenyjogi intézkedések fokozott alkalmazását szorgalmazza;

12. kiemeli a Parlamentnek az EUMSZ 194. cikke által biztosított további hatásköreit az energia területén, és hangsúlyozza a külső energiapolitikával kapcsolatos összes tájékoztató és konzultációs folyamatban való megfelelő részvételének jelentőségét; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU, az uniós pénzüzetek és más uniós intézmények által végrehajtott közös intézkedésekkel, programokkal és projektekkal kapcsolatos adatmegosztásnak a Parlamentre is ki kell terjednie;
13. üdvözli a Moldovai Köztársaság és Ukrajna Energiaközösséghez való csatlakozását, valamint Örményország és Grúzia megfigyelői státuszát, ami az EU és a szóban forgó partnerországok közötti jövőbeni partnerségek jobb szabályozási kerete révén hozzá fog járulni a regionális energetikai együttműködés javításához;
14. megismétli a Parlament felhívását, miszerint a nemzetközi energiaprojektet átlátható, tagállami vagy uniós szintű kormányközi megállapodásokban kellene szabályozni; hangsúlyozza, hogy az energiaprojekt kizárólag kereskedelmi megállapodásokra történő alapozása mind a befektetők védelmére, mind a belső piaci szabályok maradéktalan betartására nézve kockázatot jelent;
15. az EU-n kívüli partnerekkel az energiapolitika terén folytatott együttműködésre vonatkozó stratégiai határozatoknak megfelelően az EU kereskedelem- és energiapolitikája között nagyobb szinergiák megteremtését kéri többek között az Energia 2020 stratégiával, valamint az energiaellátás biztonságáról, illetve az energia terén folytatott nemzetközi együttműködésről szóló bizottsági jelentéssel összhangban;
16. hangsúlyozza, hogy az energiapolitika külpolitikai dimenziójának erősítése az EU-ban kulcsfontosságú mind az EU energiaellátásának biztosítása, mind a harmadik országokhoz fűződő kereskedelmi kapcsolatai szempontjából; hangsúlyozza, hogy a stratégiai kereskedelmi partnereinkkel az energia és az erőforrások terén folytatott együttműködéshez meg kell teremteni a szükséges stabil keretfeltételeket, amelyek minden tekintetben megfelelnek a belső piac adottságainak is;
17. úgy véli, hogy maguk a tagállamok, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti fokozott koordinációnak lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy teljes mértékben kihasználják az Unió politikai és gazdasági súlyából származó előnyöket; ezzel összefüggésben üdvözli a tagállamok és harmadik országok között az energiaellátás terén létrejött kormányközi megállapodásokhoz kapcsolódó információcsere-mechanizmus létrehozásáról szóló határozatra irányuló bizottsági javaslatot; hangsúlyozza a bizottsági vélemény és a tárgyalási folyamatok során a Bizottság által nyújtott segítség hozzáadott értékét annak biztosítása érdekében, hogy a kormányközi megállapodások összeegyeztethetőek legyenek a belső energiapiaci szabályozással, összhangban a hosszú távú energetikai és éghajlatvédelmi célkitűzésekkel;
18. hangsúlyozza, hogy egy energetikai kérdésekben az EU tagállamai és harmadik országok

közötti információcserét szolgáló mechanizmus kialakítása jelentős mértékben elősegítene az EU egészében a szakpolitika átláthatóságát, koordinálását és hatékonyságát;

19. szorosabb együttműködésre szólít fel a Tanács, a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat között, hogy közösen szólaljanak meg és lépjenek fel az energiával kapcsolatos közös külpolitikát illetően; hangsúlyozza, hogy az EKSZ-en belül energiapolitikai referatúra létrehozására van szükség, továbbá az uniós küldöttségeket be kell vonni az energiadiplomácia helyszíni folytatásába;
20. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az energia területén azonosítsák a kereskedelmi és beruházási akadályokat a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataikban, és megfelelő esetben tegyenek lépéseket ezek kétoldalú és a Kereskedelmi Világszervezeten keresztül történő megszüntetésére;
21. támogatja az Energiaközösségről szóló szerződés működésének elemzésére, valamint az energiaágazatok gyorsabb korszerűsítését lehetővé tevő menetrend kidolgozására irányuló tanácsi javaslatot; kéri, hogy a megújuló energia integrálásának fokozása és az energiahatékonyság növelése érdekében helyezzenek nagyobb hangsúlyt a reformok és az intelligens hálózatokhoz hasonló technológiák megvalósítására; ezért támogatja azokat az elképzeléseket, amelyek szerint új lendületet kell adni az Energia Charta Egyezménynek, és e célból stratégiai partnerségek bevezetését javasolja; megismétli, hogy az energiaszegénységhez és a korrupcióhoz hasonló problémák hatékony kezelése érdekében fejleszteni kell az egyezmény társadalmi dimenzióját;
22. felszólítja a Bizottságot, hogy hívja fel a figyelmet az Energia Charta Konferencia jelentőségére és szükségességére az Energia Chartában rejlő lehetőségek jobb kihasználása érdekében, különösen az olyan központi területeken, mint a kereskedelem, a szállítás, a beruházások és a vitarendezés, többek között az Energia Charta Egyezmény olyan államokra való kiterjesztése révén, amelyek nem írták alá és/vagy nem ratifikálták azt;
23. úgy véli, hogy minden tagállamnak legalább negyedévente, legfeljebb két negyedéves időeltolódással közzé kell tennie és be kell nyújtania az Eurostat számára a földgázra vonatkozó átlagos kétoldalú importárát;
24. úgy gondolja, hogy egy következetes és egységes uniós külső energiapolitika végrehajtásához szükség van a tagállamok és a Bizottság közötti rendszeres koordinációra; felhívja a Bizottságot, hogy a külső energiastratégiával kapcsolatban politikai és szakértői szinten folytasson rendszeres eszmecsereket a tagállamokkal – nevezetesen a javasolt, nemzetközi energetikai együttműködés stratégiai csoportján keresztül – az EU és a tagállamok prioritásairól és tevékenységeiről; kéri, hogy szakértőként vonjanak be független energiaszabályozókat a nemzetközi energetikai együttműködés stratégiai csoportjába, tekintettel ezeknek a határokon átnyúló villamosenergia- és gázpiacok működésével kapcsolatos tapasztalatára és mélyreható ismereteire;
25. úgy véli, hogy a Bizottság által javasolt intézkedések hatékonyságát növelni lehetne, ha ezeket prioritási sorrendbe állítanák, valamint időkereteket állapítanának meg és cselekvési terveket dolgoznának ki, amelyekben feltüntetnék az elért előrehaladást és a

határidőket;

26. úgy véli, hogy az EU külső energiapolitikája szempontjából döntő jelentőséggel bír a Lisszaboni Szerződésben meghatározott horizontális célkitűzések közötti összhang biztosítása; kéri, hogy a Parlament a prioritást élvező uniós projektekről időben kapjon tájékoztatást;
27. felszólítja a tagállamokat, hogy ne kössenek harmadik országokkal olyan energiára vagy energiával kapcsolatos technológiák szállítására vonatkozó szerződéseket, amelyek sértik valamely másik uniós tagállam érdekeit;
28. meglátása szerint rendszeres megbeszéléseket kell tartani az EU külső energiapolitikájához fűződő kihívásokról a Tanács keretében üléselő energiaügyi miniszterek formális és informális találkozóin, a főképviselő, a biztos és illetékes szolgálataik részvételével és hathatós támogatásával; az ilyen találkozókat továbbá arra is fel kell használni, hogy összehangolják a nemzetközi szervezetek – mint például az IEA, az ENSZ, az IRENA, az IPEEC és az IAEA – keretében tartott magas szintű ülések előtt az ott képviselendő egységes és következetes európai álláspontot, mivel fontos, hogy az Unió aktívabban és nagyobb befolyást gyakorolva szerepeljen; a Parlamentet az összes fontosabb kérdéssel kapcsolatban rendszeresen kell tájékoztatni, illetve ezekről egyeztetni kell vele;
29. úgy véli, hogy amennyiben egy stratégiai jelentőségű infrastrukturális projekt az EU egészében kihat az energiaellátás biztonságára, a Tanácsnak fontolóra kell vennie, hogy tárgyalási megbízást ad a Bizottságnak a tárgyalások lefolytatásához, ilyen mandátumot más kormányközi megállapodások esetén is mérlegelni kell, amelyekről úgy ítélik, hogy jelentős hatást gyakorolnak az EU hosszú távú energiapolitikai célkitűzéseire, különösen az energiától való függetlenségére; e tekintetben kéri, hogy megfelelően egyeztessenek és kommunikáljanak a Parlamenttel;
30. felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki egy információmegosztási eszközt a tagállamok és az EU igazgatási és pénzügyi intézményeinek harmadik országokban indított energetikai programjaival és projektjeivel kapcsolatos lényeges adatok összegyűjtése és elérhetővé tétele érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy ennek keretében biztosítsák a vonatkozó adatokat a Bizottság számára;
31. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse figyelemmel a globális energiapiacokat és e tekintetben működjön együtt a tagállamokkal és a nemzetközi szervezetekkel, így például az IEA-val; felhívja a Bizottságot, hogy e célból 2012 végéig terjesszen elő jogi eszközt;
32. hangsúlyozza, hogy tekintettel az Unió behozott energiától való magas fokú függőségére, az ellátási források – köztük új energiaforrások – és szállítási útvonalak fokozottabb diverzifikálása és az uniós megújuló energiaforrások fejlesztése sürgős és elengedhetetlen elemek az Unió külső biztonságpolitikájának, stratégiai szerepének, külpolitikai függetlenségének, koherenciájának, hitelességének és hatékonyságának erősítésében;
33. szorgalmazza az energiaforrások új beszállítóiról szóló koordinált, egységes európai szakpolitikai stratégia kidolgozását is, különös tekintettel az európai versenyfeltételek javítására, lehetőségeket biztosítva az új beszállítók európai piacra való belépéséhez;

34. az Európa 2020 stratégiával összhangban fokozottabb szinergiát kér az EU kereskedelem- és energiapolitikái között; hangsúlyozza, hogy e területen a nemzetközi feszültségek csökkentése érdekében elő kell mozdítani a nyersanyagokkal foglalkozó globális irányítási struktúrákat, és e tekintetben elismeréssel említi a Nemzetközi Energiaforum (IEF) példáját; az egyik legfontosabb prioritásnak tartja, hogy tisztességes ár mellett hosszú távú energia- és nyersanyagellátási szerződéseket kössünk stratégiai kereskedelmi partnereinkkel; ezért felhívja az Európai Uniót, hogy az energiaellátási szerződések ezen partnerekkel való megkötésére vonatkozóan alakítson ki koherens stratégiát;

Diverzifikáció – az európai energiaellátás nagyobb biztonsága

35. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződés szolidaritásra szólít fel a tagállamok között, amelynek a belső és külső energiapolitikával kapcsolatos mindennapi munkában és válságkezelés során egyaránt meg kell mutatkoznia; kéri a Bizottságot, hogy egyértelműen határozza meg az „energiaszolidaritás” fogalmát, biztosítva ezzel, hogy azt valamennyi tagállam tiszteletben tartsa;

36. rámutat arra, hogy az EU importált fosszilis tüzelőanyagoktól való egyre növekvő függősége alá fogja ásní politikai befolyását és jelentős hatással lehet az egyéb szakpolitikai területeken megvalósuló döntéshozatalának függetlenségére, és csupán a környezetvédelmi szempontból átgondolt energiaellátásra és energiahatékonyságra való teljes áttérés, a tagállamok közötti összekapcsolódás, a kölcsönös függőség és szolidaritás ellensúlyozhatja ezt a kedvezőtlen jelenséget;

37. hangsúlyozza, hogy az EU közös energiapolitikájának és stratégiai céljainak megfelelően tükröződniük kell külső kapcsolataiban, valamint regionális politikáiban és az európai szomszédságpolitikában;

38. felszólítja a Bizottságot, hogy mind a saját energiaforrások területén, mind a nyersanyagok szállítóinak, ellátási forrásainak és az EU egyes régióiba irányuló szállítási útvonalainak biztosításához és diverzifikációjához való hozzájárulásként támogassa a kutatást és a fejlesztést, hogy az „Energiainfrastruktúra-prioritások 2020-ig és azt követően – Az integrált európai energiahálózat programterve” (COM(2010)) című bizottsági közleménynek megfelelően minden régió számára legalább két különböző szállítási forrás álljon rendelkezésére;

39. hangsúlyozza, hogy az EU külső energiapolitikájának hozzá kell járulnia a biztonságos, megbízható, fenntartható és megfizethető energia biztosításához az uniós energiapolitika általános – azaz a versenyképességgel, az ellátásbiztonsággal és a fenntarthatósággal kapcsolatos – célkitűzéseivel, valamint az EU 2050-re szóló energetikai és éghajlatvédelmi célkitűzéseivel összhangban;

40. hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani az EU energiaellátását biztosító beszállítók, útvonalak és források diverzifikációjára irányuló intézkedéseket, különösen a valóban versenyszellemű gázpiac megteremtésére, az új közlekedési folyosók (déli folyosó és a Földközi-tenger medencéje) kialakítására, a meglévő folyosók (keleti folyosó) megerősítésére és a gázellátó források közötti versenynek az EU LNG-termelésben való nagyobb részesedése és új, távoli beszállítók (Ausztrália, Kanada, Egyesült Államok, Latin-Amerika, Szubszaharai Afrika, Közép-Ázsia stb.) elérése révén történő

megteremtésére;

41. hangsúlyozza továbbá, hogy fontos az energiahálózatok összekapcsolásának fejlesztése, valamint az euromediterrán villamos energia és gáz infrastrukturális gyűrűk létrehozása, a meglévő villamosenergia- és gáztermelő erőművek, illetve infrastruktúrák (összeköttetések, hálózatok, vezetékek, szállító hálózatok, feldolgozó- és LNG-terminálok) modernizációja és korszerűsítése; ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy energetikai szempontból egyetlen tagállam se maradjon az elszigetelt, és az energia az Unión belül szabadon áramolhasson; e tekintetben üdvözli az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozását;
42. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a termelő és tranzitországokkal létrejövő kereskedelmi, társulási, illetve partnerségi és együttműködési megállapodásokban szerepeltetendő, úgynevezett „energiabiztonsági záradékot”, amely magatartási kódexet állapítana meg és egyértelműen megfogalmazná a partnerek egyike által, egyoldalúan elvégzett feltétel módosítás esetén megteendő intézkedéseket;
43. örömmel fogadja a Bizottságnak „Az energiaellátás-biztonságról és a nemzetközi együttműködésről – Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című közleményét (COM(2011)0539);; ugyanakkor úgy véli, hogy további, az uniós tagállamok közötti szolidaritáson alapuló eszközökre van szükség egyrészt azért, hogy az Európai Unió képes legyen saját energiabiztonsági érdekeinek megvédésére, másrészt a külső partnerekkel folytatott tárgyalások során, különösen válsághelyzetekben;
44. felhívja a Bizottságot, hogy szomszédait illetően határozza meg a rövid, közép- és hosszú távú energiapolitikai prioritások átfogó körét, a belső piac uniós vívmányokhoz kapcsolódó elvein és normáin alapuló, közös jogi térség létrehozása céljából; hangsúlyozza az Európai Energiaközösség további bővítésének, valamint az uniós vívmányok elégtelen végrehajtásának kezelésére szolgáló jogi ellenőrzési mechanizmusok létrehozásának fontosságát;
45. támogatja az EU szomszédos országaival az új energiaforrások kihasználásáról folytatott politikai és gazdasági párbeszédet;
46. a meglévő mechanizmusok végrehajtására és újak kialakítására szólít fel az európai szomszédságpolitika és a fekete-tengeri szinergia keretében, az ellátás és a tranzit nagyobb átláthatóságát és stabilitását célzó együttműködés erősítése érdekében;
47. hangsúlyozza a 2010-ben létrejött Afrika–EU energiapartnerség továbbfejlesztésének fontosságát;
48. támogatja a Norvégiával és Oroszországgal folytatott politikai párbeszédet a Barents-tengeri új energiaforrások feltárásáról – előfeltételként kikötve az Északi-sarkvidék sérülékeny környezetének védelmét –, valamint a vízenergiából nyert villamos energia – tenger alatti távolsági villamosenergia-vezetékek útján megvalósuló – behozatala terén Norvégiával folytatott együttműködést; az Északi-sarkvidékre irányuló uniós stratégia gyorsabb kialakítására szólít fel;
49. a külső politikai párbeszédet elengedhetetlennek tartja a globális gazdasági növekedés és

az energiaforrások felhasználásának különválasztása, a kiszámíthatóbb energiapiacok előmozdítása és a politikai kapcsolatokra gyakorolt kedvező hatás szempontjából; hangsúlyozza a feltörekvő gazdaságokkal, így például Kínával, Indiával, Brazíliával, Indonéziával és Dél-Afrikával folytatott párbeszéd jelentőségét, olyan kulcsfontosságú energiafogyasztó országok mellett, mint például az Egyesült Államok és Japán;

50. álláspontja szerint az EU-nak előnyben kellene részesítenie az energiapolitikai együttműködésének fejlesztését és elmélyítését azokkal a harmadik országokkal, amelyek ugyanazokat az értékeket képviselik, és amelyek hajlandók demokratikus reformokra és az EU alapját képező értékek előmozdítására;
51. üdvözli a Bizottság keleti szomszédokkal való megerősített politikai együttműködésre vonatkozó ajánlásait, és alapvetőnek tartja, hogy a legnagyobb sürgősséggel kezeljék Törökország Energiaközösségről szóló szerződéshez való csatlakozását és az uniós csatlakozási tárgyalások során az energiáról szóló fejezet megnyitását; üdvözli továbbá az EU, Ukrajna és Oroszország közötti háromoldalú párbeszédre irányuló kezdeményezést, és hangsúlyozza, hogy mindkét partnerrel mélyreható politikai és igazgatási együttműködést kell biztosítani;
52. hangsúlyozza, hogy a megújuló energia belső termelésének növelésére irányuló intézkedések döntő jelentőséggel bírnak a szénhidrogének behozatalától való uniós függőség csökkentése szempontjából; megítélése szerint értékelni kellene, hogy az uniós energiatermelési és -elosztási szerkezet átalakítása megfelel-e a hosszú távú energetikai és éghajlatvédelmi célkitűzéseknek;
53. emlékeztet az LNG uniós energiaellátáshoz való jelentős hozzájárulására, továbbá a fő beszállítókkal, valamint a jelenlegi és jövőbeni fogyasztókkal való együttműködés erősítését szorgalmazza;
54. hangsúlyozza, hogy a diverzifikációnak új, nem orosz olaj-, gáz- és villamosenergia-forrásokat kell jelentenie azon tagállamok esetében, amelyek túlzottan erre az egyetlen beszállóra támaszkodnak; hangsúlyozza, hogy miközben az orosz gáz az uniós szintű gázfogyasztás csupán 24%-át teszi ki, a 27 tagállam közül 12 esetében a fogyasztás 48–100%-át adja, és ezért közvetlen hatással van az Unió energiabiztonságára;
55. meglátása szerint az új, nem hagyományos energiotechnológiák (a Kanadából, Egyesült Államokból, Ausztráliából, Katarból, Brazíliából és Argentínából származó olajhomok és palagáz, az Északi-sarkvidéken folytatott energiafeltárások, valamint további kitermelés Irakban, Venezuelában és Afrikában) kifejlesztésével új szereplők, partnerek és térségek lehetséges jövőbeni beszállítóként vehetők számításba, így az EU-nak arra is célzottan törekednie kell, hogy teljes mértékben kiaknázza az új helyzetből származó előnyöket és a beszállítók diverzifikációja érdekében új energetikai partnerségeket hozzon létre;
56. hangsúlyozza, hogy nagyon fontos az alacsony kibocsátású energiagazdaságra való áttérés; hangsúlyozza a versenyképesség és az innováció – többek között a kereskedelempolitika megfelelő eszközei révén történő – fenntartásának szükségességét; úgy véli, hogy az alacsony kibocsátású energiagazdaságra való áttérésnek olyan módon kell végbemennie, amely megfelel e földrajzi régió helyzetének, a tagállami energiarendszerek adottságainak, az egyes tagállamok energiaszerkezetének és geológiai

szerkezetének; úgy véli, hogy ez az eljárás mód lehetővé teszi az energiaellátás legmagasabb szintű biztonságát és a gazdaság versenyképességét, az egyes tagállamoknak az energiaforrások felhasználásával és megválasztásával, valamint az energiaellátás általános szerkezetével kapcsolatban a Szerződésben meghatározott függetlenségének megőrzése mellett;

57. hangsúlyozza az EU közvetlen külföldi befektetéseinek jelentőségét a fejlődő országok energetikai infrastruktúrájának kiépítése és korszerűsítése során; egyúttal hangsúlyozza, hogy ezek számára megfelelő jogi védelmet kell teremteni, ami az EU harmadik országokkal kapcsolatos jogalapjának bővítését vonja maga után;
58. megállapítja, hogy a sarkvidéki régióban fontos a széles körű együttműködés, különösen az euroatlanti térségbe tartozó országok között;

Fenntarthatóság – megerősített partnerség a beszállító országokkal és a nemzetközi szervezetekkel

59. úgy véli, hogy mivel a világ növekvő energiakereslete és a fosszilis tüzelőanyag-tartalékok egyre inkább a jórészt labilis és nem demokratikus országokban koncentrálnak, az EU kiszolgáltatottá válik, ami nagymértékben gyengíti egy hiteles, hatékony és következetes közös európai szakpolitikák kialakításának esélyeit;
60. úgy véli, hogy az EU energiapartnerségeinek és az EU globális fórumokon – például a G20-ban – való szerepvállalásának a harmadik országokban fenntarthatóbb energetikai koncepciókat kell előmozdítaniuk, valamint egyidejűleg javítaniuk kell a piaci átláthatóságot, csökkenteniük kell a nemzetközi piacok volatilitását, és egy olyan globális energiapiac kialakítására kell törekedniük, amely kevésbé érzékeny az ellátási helyzet hirtelen változásaira és az ellátási zavarokra;
61. hangsúlyozza, hogy bővíteni kell a kapcsolódásokat az európai energiahálózat és a szomszédos országok (Nyugat-Balkán, keleti szomszédok, a Kaszpi-tengeri, az észak-afrikai és a közel-keleti országok) közötti új rendszerösszekötők kiépítése, egy tágabb szabályozási terület kialakítása révén, valamint az uniós környezetvédelmi és biztonsági előírások lehető legszélesebb körű kiterjesztésével annak biztosítása érdekében, hogy az uniós határok közelében található bármely típusú atomerőmű megfeleljen a legmagasabb szintű nukleáris biztonsági előírásoknak;
62. fontosnak tartja a transzeurópai energiainfrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslatban és az „Energiainfrastruktúra-prioritások 2020-ig és azt követően” című bizottsági közleményben meghatározott közös érdekű infrastrukturális projektek megvalósítását; tekintettel e projektek stratégiai jelentőségére, fontosnak tartja a külső partnerekkel ennek eredményeképpen kötendő megállapodások megfelelő prioritási sorrendbe állítását, fenntartható kialakítását és gyors megkötését egy szabályokon alapuló piaci rendszeren belül;
63. hangsúlyozza, hogy az EU és Oroszország közötti energia-párbeszéd során – ahol az EU-nak egységes álláspontot kell képviselnie – figyelembe kell venni a közép- és kelet-európai tagállamok sajátos és függőségi helyzetét, mivel energiaellátásuk biztonsága csak az infrastruktúrák EU-szerte történő összekapcsolásával és a belső energiapiaci szabályok

teljes körű végrehajtásával biztosítható; úgy véli, hogy a párbeszéd során az olyan fontos kérdéseket kell figyelembe venni, mint az energiaforrásokhoz, az energiahálózatokhoz és a kiviteli energiapiacokhoz való hozzáférés, a beruházások védelme, az átjárhatóság, a válságmegelőzés és az együttműködés, az egyenlő versenyfeltételek és az energiaárak kialakítása; hangsúlyozza, hogy külön figyelmet kell fordítani a Barátság kőolajvezeték kérdésére, és uniós szinten egyedi intézkedéseket kell bevezetni a lezárt ágon keresztüli kőolajszállítások újraindítása érdekében;

64. hangsúlyozza, hogy párhuzamosan azzal, hogy a tagállamok az infrastruktúrába történő beruházások és közös szabályok elfogadása révén megkezdik összekapcsolni és integrálni nemzeti piacukat, az Oroszországgal való együttműködésre is törekedni kell a két energiapiac közötti eltérések mérséklését célzó kreatív és kölcsönösen elfogadható intézkedések meghatározása érdekében;
65. hangsúlyozza az Oroszországgal folytatott energetikai párbeszéd és az Energiaügyi Tanács által javasolt EU–Oroszország menetrend fontosságát; hangsúlyozza, hogy fontos a kölcsönösen előnyös területeken – például különösen az energiahatékonysággal és a megújuló energiával kapcsolatos közös kutatás és technológiaátadás terén – folytatott együttműködés;
66. kéri, hogy az Energia Charta Egyezményt terjesszék ki több országra is, és az Energia Charta Konferencia fórumának résztvevői törekedjenek a tárgyalásos rendezésre, amely az Energia Chartában és jegyzőkönyveiben foglalt elvek Oroszország általi maradéktalan elfogadásához vezet;
67. felszólít arra, hogy az Oroszországgal fennálló stratégiai partnerséget erősítsék meg egy új partnerségi és együttműködési megállapodás megkötésével; hangsúlyozza, hogy az új megállapodásnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania a harmadik uniós energiacsomag szabályait és rendelkezéseit, és a kölcsönös tisztelet és a viszonyosság kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy az európai Energia Charta Egyezmény (ECT) – annak 45. cikke értelmében – már kötelező Oroszországra nézve; meggyőződése, hogy az ECT Oroszország általi ratifikálása kölcsönösen jótékony hatással lenne a kétoldalú energiaügyi kapcsolatokra;
68. kiemeli az Euronest Parlamenti Közgyűlés szerepét, amely hozzá fog járulni a keleti partnerség céljainak eléréséhez, és így kedvező hatással lesz az energiabiztonsággal kapcsolatos kérdésekre;
69. emlékeztet arra, hogy az Európai Gazdasági Térség országai már részei az EU belső piacának, együttműködésük pedig kulcsfontosságú a 2020-as energetikai célkitűzések eléréséhez; üdvözli a Svájccal folytatott együttműködés fokozására irányuló aktuális kezdeményezéseket, amelyeknek szintén az ország uniós belső energiapiacba történő teljes körű integrációjára kell törekedniük;
70. úgy véli, hogy az EU külső energiapolitikájának a szolidaritás, az átláthatóság, a szubszidiaritás, a fenntarthatóság és az együttműködés, valamint a viszonyosság elvén, a szabályalapú piaci megközelítésen és az EU, illetve annak tagállamai és partnerországai közötti koordináción kell alapulnia és ezen elvek érvényesülését kell előmozdítania; meggyőződése, hogy a Lisszaboni Szerződésben foglalt horizontális célkitűzések

tiszteletben tartása döntő jelentőséggel bír Európa szerepének a változó regionális politikai környezetben történő megerősítése szempontjából; felszólítja a Tanácsot, hogy adjon a Bizottságnak megbízást arra, hogy tárgyalásokat kezdjen az energetikai kérdésekre vonatkozó, szomszédos államokkal aláírt jelenlegi egyetértési nyilatkozatok jogilag kötelező erejű szövegekké való átalakításáról;

71. hangsúlyozza a 2010-ben létrejött Afrika–EU energiapartnerség továbbfejlesztésének fontosságát;
72. meggyőződése, hogy a globális szinten hatékonyabb irányítás javítaná a termelő, tranzit- és fogyasztó országok közötti együttműködést; úgy véli, hogy az EU ezért komoly szerepet fog betölteni az energiapolitika nemzetközi irányításában, az átlátható és megkülönböztetéstől mentes elvek előmozdítása, a fenntarthatóság célkitűzésére való törekvés, a tranzakciók költségeinek csökkentése, valamint a piaci szereplőket ár- és minőségi versenyre sarkalló ösztönzők létrehozása céljából;
73. üdvözlí, hogy az energiához való egyetemes hozzáférés 2030-ig történő megvalósításának célja bekerült az „Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című közleménybe, és úgy véli, hogy a fejlődő országok esetében ennek különösen a vidéki és a szegény lakosság decentralizált, fenntartható és megfizethető energiához való hozzáférését kell a középpontba állítania; ösztönzi az innovatív fizetési rendszereknek a magán- és közszféra részvételével történő támogatását, hogy az energiához való hozzáférés megfizethető legyen a végfelhasználók számára;
74. hangsúlyozza, hogy a fenntartható energia a fejlődés egyik legfőbb mozgatóereje, és ismét felszólít egy konkrét, a megújuló, energiahatékony, kisléptékű és decentralizált energetikai megoldásokra összpontosító „energiaügyi és fejlesztési” program kidolgozására, valamint a kapacitásfejlesztés és a technológiaátadás elősegítésére a helyi felelősségvállalás biztosítása céljából; megjegyzi, hogy nagyléptékű, megújuló energiával kapcsolatos programokra lehet szükség a városközpontok és az ipar részéről – különösen a feltörekvő országokban – jelentkező egyre növekvő energiakereslet fenntartható kielégítése érdekében; felszólít arra, hogy az ilyen programok minden esetben tartsák tiszteletben a legmagasabb szintű társadalmi és környezetvédelmi kritériumokat;
75. felszólít az Európai Unió kiemelkedő fejlesztési célkitűzéseinek, valamint a demokráciának és az emberi jogoknak a fejlődő országokkal folytatott energiaügyletek során megvalósuló tiszteletben tartására a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátásra irányuló stratégiai megközelítés keretében, a fejlődő országokban élők érdekeit szem előtt tartva;
76. hangsúlyozza a harmadik országokhoz fűződő energiaügyi kapcsolatok terén az átláthatóság, a demokratikus felügyelet és a civil társadalom bevonásának fontosságát;
77. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezután is kövessék a kereskedelemre és a beruházásokra irányadó kulcsfontosságú alapelveket, ideértve a fenntartható energiába való beruházások számára egyenlő versenyfeltételek megteremtését támogató elveket mind a kétoldalú megállapodásokban, mind pedig a többoldalú jogi kereteken belül, így például az Energia Charta Egyezményben és a WTO-ban, továbbá hogy ezek érvényre jutását hathatós vitarendezési mechanizmusokkal biztosítsák;

78. meglátása szerint az energiatermékek kitermelésével, kereskedelmével és az EU-ba történő továbbításával kapcsolatos együttműködés mellett az energiával kapcsolatos más ügyekben is fokozni kell az együttműködést; kéri ezért stratégiai partnerségek kialakítását többek között az alábbi területeken az EU és a kulcsszerepet játszó harmadik országok, például a BRICS-országok és azon országok között, amelyek energiafogyasztása gyors növekedést mutat:
- K+F együttműködés az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák és az innováció terén,
  - fenntartható energiatermelésbe való beruházások,
  - energiatechnológiák biztonsága és védelme,
  - a know-how átadásához fűződő adatmegosztás többek között a tiszta és megújuló energiaforrások terén,
  - az energiahatékonyság és energiatakarékosság előmozdítása,
  - a rendszerek egyensúlyba hozása,
  - intelligens hálózatok,
  - energiátárolás,
  - az atommagfúzió terén végzett kutatások,
  - tiszta széntekológia, szén-dioxid-leválasztás és -tárolás;
79. sürgeti a Bizottságot, hogy írja elő és hajtassa végre az Európai Unióval szomszédos országokban található atomerőművek esetében a legszigorúbb nemzetközi biztonsági előírásokat, kihasználva minden rendelkezésre álló eszközt és szerződést, mint például az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló Espoo-i Egyezményt, illetve a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezményt; felszólítja az EU-val szomszédos országokat, hogy hajtsanak végre átfogó európai uniós nukleáris biztonsági és kockázatfelmérő vizsgálatokat, és kéri a Bizottságot, hogy ajánlja fel erre a célra uniós szakmai támogatást;
80. sürgeti a Bizottságot, hogy valamennyi vonatkozó kereskedelmi megállapodásában, így a WTO keretében létrejöttekben is mozdítsa elő a nyersanyag-kitermelő iparágakra vonatkozó átláthatósági kezdeményezés elveinek – köztük a fosszilis tüzelőanyagok számára nyújtott támogatások kvantitatív célok szerinti kivezetésének – és az energiapiaci irányításra vonatkozó nemzetközi szabványoknak az elfogadását;
81. megállapítja, hogy a megújuló energiához, a villamos energia tárolásához és az energia területének további fejlett alkalmazásaihoz sokféle nyersanyag, többek között ritkaföldfémek szükségesek, amelyek beszerzése jelenleg nehéz; szükségesnek tartja, hogy az EU más technológiai vezetőkkel, köztük az Egyesült Államokkal és Japánnal összehangoltan lépjen fel az új nyersanyagok és a nyersanyagokat helyettesítő anyagok azonosítását, illetve az ellátásbiztonság, a toxicitás vagy a környezeti hatás tekintetében újabb kiszámíthatatlanságot jelentő nyersanyagok felhasználásának visszaszorítását célzó kutatási tevékenységek előmozdítása tekintetében;
82. a globálisan megbízható, biztonságos és környezettudatos energiatermelés előmozdítása érdekében támogatja a sugárvédelem és a radiológiai biztosítékok, a nukleáris biztonsági előírások, a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre vonatkozó szigorú követelmények, a nyersolaj és az olajtermékek, valamint az LNG biztonságos tengeri szállításának, valamint

az új technológiákra, a kutatásra, fejlesztésre és innovációra (K+F+I) irányuló együttműködés, illetve a nemzetközi szabványokkal kapcsolatos tevékenység megerősítését és előmozdítását;

83. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás jelentette globális kihívások nem mérsékelhetők a nagy kibocsátók bevonása nélkül, és biztatja a Bizottságot, hogy hozzon létre közös stratégiát annak érdekében, hogy globális megoldást érjen el ezekkel az országokkal; elismeri, hogy az EU-ban megszerzett, az ETS megtervezésével és megvalósításával kapcsolatos tapasztalatainkon alapuló szaktudás harmadik országok számára is hasznos lehet, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy segítse és ösztönözze a harmadik országokat saját kibocsátáskereskedelmi rendszerük megtervezésében és kialakításában, az ilyen rendszerek uniós rendszerrel való összekapcsolása érdekében;
84. hangsúlyozza, hogy Európának hosszú távú politikai tervre van szüksége, amely új globális partnerségeket és kétoldalú együttműködési eszközöket foglal magában, amelyek lehetővé tennék az Európai Unió számára, hogy kulcsszerepet játsszon a globális energetikai menetrend meghatározásában annak révén, hogy vezető szerepet vállal az új piaci szabványok kialakításában és a technológiai kutatásra és innovációra irányuló nemzetközi erőfeszítések élére áll az energia területén;
85. hangsúlyozza, hogy a globális kihívásokkal való megbirkózás érdekében javítani kell a kutatás, fejlesztés és innováció területén a harmadik országokkal folytatott együttműködést; úgy véli, hogy az EU-nak szorosan együtt kell működnie a bioüzemanyagok jelentős harmadik országbeli exportőreivel annak biztosítása érdekében, hogy ezek az alternatív, tiszta energialehetőségek, amelyek hozzájárulhatnak az ellátás diverzifikációjához, valóban fenntarthatók legyenek, valamint hogy elkerülhetővé váljanak a földhasználat negatív következményekkel járó közvetett változásai; hangsúlyozza, hogy a külső bioüzemanyag-forrásokat ugyanazoknak az előírásoknak – különösen környezetvédelmi és éghajlati előírásoknak – kell szabályozniuk, mint az uniós forrásokat; úgy véli, hogy az Uniónak az EU-n belül és kívül egyaránt támogatnia kell a második és harmadik generációs bioüzemanyag-technológiák alkalmazását;
86. felhívja a figyelmet az energia- és élelmiszerellátás, valamint a biztonság közötti összetett kapcsolatra, különös tekintettel a bioüzemanyagokra, amelyek kedvezőtlen társadalmi és környezeti hatást gyakorolhatnak a fejlődő országokra; úgy véli, hogy az élelemhez való jogot mindenképpen előnyben kell részesíteni az Unió bioüzemanyagokra vonatkozó, megújuló energiával kapcsolatos célkitűzésével szemben;
87. megjegyzi, hogy az agroüzemanyagok elterjedése túlnyomórészt a nagyarányú ipari monokultúrák elterjedésén múlt, ezáltal pedig elterjedtek a környezetre, a biológiai sokféleségre, a talaj termelékenységére és a víz hozzáférhetőségére nézve káros mezőgazdasági gyakorlatok; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a földtulajdonlás koncentrációjának ösztönzése révén az agroüzemanyagok elterjedése drámai következményekkel járhat a földdel kapcsolatos jogok megsértése, a létfontosságú természeti erőforrásokhoz való hozzáférés megszűnése, valamint az erdőirtás és a környezetpusztulás szempontjából;
88. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a megújuló energiáról szóló irányelv keretében nem szerepel egyetlen kötelező fenntarthatósági kritérium sem a biomassa-előállításra

vonatkozóan; úgy véli, hogy e körülmények között a bioenergia negatív szerepet játszhat az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, továbbá a fejlődő országokban fokozhatja a földfoglalást, az élelmiszer-ellátás bizonytalanságát, az erdőirtást és az erdőpusztulást; ennek megfelelően sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan, jogilag kötelező erejű fenntarthatósági kritériumokat, amelyek célja, hogy megelőzzék a biomassza energetikai termeléséből és felhasználásából eredő, káros éghajlati, környezeti és társadalmi hatásokat;

89. felszólítja az Európai Uniót, hogy a biomassza fenntartható előállítására és energetikai célú felhasználására terén vezessen be olyan politikát, amely megfelel az éghajlatváltozással kapcsolatos követelményeknek, és egyúttal összhangban áll az uniós fejlesztési együttműködési politikával.
90. úgy véli, hogy az EU-nak biztosítani kellene, hogy az energia külső segítségnyújtási programjainak kulcsfontosságú alkotóelemévé váljon, mivel a gazdasági fejlődéshez elengedhetetlen energiához való hozzáférés a fejlődő országokban továbbra is kihívást jelent;
91. úgy véli, hogy a jövőorientált energetikai technológiák fejlesztésére és elterjesztésére irányuló együttműködésnek kell az EU iparosodott partnerországokkal és feltörekvő gazdaságokkal folytatott együttműködésének középpontjában állnia;
92. meglátása szerint az EU-nak az energetikai kérdéseket az európai kezdeményezések – például a keleti partnerség, az Unió a Mediterrán Térségért és az európai szomszédságpolitika – középpontjába kell állítania;
93. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közös energetikai ütemterveket az összes legjelentősebb energiabiztosítóval, a stratégiai szempontból fontos tranzitországokkal, és alakítson ki partnerségeket olyan országokkal, amelyek hasonló energetikai kihívásokkal szembesülnek és hasonló értékeket vallanak, különösen a technológiai, kutatási és ipari együttműködés előmozdítása céljából, valamint állapítson meg közös előírásokat a megújuló energiákat hasznosító technológiákra, az energiahatékonyságra, az elektromos járművekre, az új és nem hagyományos energiatechnológiákra, a tengeri fűrótevékenységek biztonságára, illetve a nukleáris biztonságra és az atomsorompóra vonatkozóan;
94. az energiához való hozzáférés mindenki számára történő biztosítását kitűző millenniumi fejlesztési céllal összhangban ismételtén megerősíti az uniós közvetlen külföldi befektetések növelésének fontosságát a fejlődő országokbeli energiainfrastruktúra kiépítése és korszerűsítése és az energiahatékonyság területén, a megújulóenergia-termelő kapacitás és a megfelelő jogszabályi keretek megteremtésének támogatása révén energiaszerkezetük diverzifikálásának elősegítése érdekében, az erre irányuló európai befektetések védelmének megfelelő jogi eszközökkel történő növelése mellett;
95. összehangolt fellépést szorgalmaz más technológiai vezetőkkel (például az USA-val és Japánnal) az olyan újonnan felmerülő kihívásokkal való megbirkózás érdekében, mint például a kimerülőben lévő nyersanyagok, többek között a ritka fémek, amelyek hatással vannak a megújuló energiával kapcsolatos technológiák, az energiatárolás és a fejlett energetikai alkalmazások bevezetésére;

96. felszólít uniós energiaügyi együttműködési programok fejlődő országokkal történő megvalósítására a vonatkozó piaci szerkezet és a szabályozás beállításának megkönnyítéséhez annak érdekében, hogy a belföldi fogyasztók számára megfelelő költségek mellett biztosítsák a megújuló energiából származó előnyöket;
97. úgy véli, hogy az EU-ban érvényes szigorú nukleáris biztonsági szabályoknak tükröződnie kell az EU külső államokkal, különösen azon szomszédos országokkal szembeni stratégiájában, amelyekben olyan atomerőművet üzemeltetnek vagy terveznek, amely jelentős kihatással lehet az EU biztonságára;
98. ezzel összefüggésben üdvözli a Transzatlanti Gazdasági Tanács és az EU–USA Energiaügyi Tanács legutóbbi, arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy előmozdítják az energiabiztonsággal, az intelligens energiahálózatokra vonatkozó előírásokkal, a hidrogén- és üzemanyagcella-technológiával, a megújuló energiaforrásokat hasznosító, illetve más tiszta energiatechnológiákkal és az energiahatékonysággal kapcsolatos együttműködést, valamint a kereskedelem megkönnyítésére és a tiszta energiatechnológiák piaci bevezetésére irányuló hatékony politikákat; kéri, hogy az EU–USA Energiaügyi Tanács következtetéseit jobban közvetítsék a döntéshozatali struktúrák felé;
99. hangsúlyozza, hogy a kölcsönös érdekű, stratégiai energetikai kérdésekről folytatott párbeszéd elmélyítésére, az energiapolitikákat érintő együttműködés előmozdítására, valamint az Egyesült Államokkal fennálló kutatási együttműködés megerősítésére van szükség, különösen az energiahatékony termelési és szállítási technológiák terén; az USA-val energiabiztonsági partnerség létrehozására szólít fel, az USA–EU Energiatanács keretében jelenleg zajló együttműködés alapján;
100. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Transzatlanti Gazdasági Tanács mozgassa elő az egyebek mellett a szabályozási rendszerekkel, a fenntartható energia kutatásával és az energiahatékonysággal, a fúziós kutatással és a nukleáris biztonsággal kapcsolatos együttműködést, és rendszeres energiaügyi párbeszédet kér Oroszországgal és más partnerekkel a biztonságos, megbízható és hatékony energiatermelésre, -szállításra, -továbbításra és -feldolgozásra vonatkozó nemzetközi szabályok kidolgozása és jobb végrehajtása érdekében, valamint szorgalmazza az új energetikai technológiákkal és termékekkel, többek között a bioüzemanyagokkal folytatott kétoldalú kereskedelmet;
101. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza együttműködését a Nemzetközi Energiaügynökséggel, amely létfontosságú információkkal és adatokkal szolgál az energetikai tervezés számára; meggyőződése, hogy az EU-nak és minden tagállamnak, amely nem tagja az IEA-nak, csatlakoznia kell az IEA-hoz;
102. üdvözli az EU részvételét a nemzetközi termonukleáris kísérleti reaktorról (ITER) kapcsolatos projektben és a IV. generációs technológiákkal foglalkozó nemzetközi fórumban (GIF);
103. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy továbbra is működjenek együtt az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezettel az energiabiztonsági kérdések és a kritikus energetikai infrastruktúra védelmének tárgyában;

104. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy dolgozzon együtt az Egyesült Államokkal és más szövetségesekkel az energetikai infrastruktúra kibertámadásokkal szembeni védelmén; hangsúlyozza, hogy az „intelligens” hálózat felé haladva ez a kockázat, amely a hagyományos biztonsági intézkedésekkel nem küszöbölhető ki, még fontosabb szerepet kap majd a kritikus infrastruktúrák védelmében;
105. üdvözli az Európai Unió és a dél-mediterrán térség közötti javasolt energiaügyi partnerséget; úgy véli, hogy e partnerségnek a térség megújuló (nap)energiaforrásaiban rejlő komoly lehetőségekre kell összpontosítania, és úgy véli, hogy egy ilyen partnerségnek be kell vezetnie a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy segítsen fenntartható megoldásokkal biztosítani a dél-mediterrán országok jelentős energiaszükségletét;
106. hangsúlyozza, hogy a külső energiapolitikai együttműködésnek az Unió alapvető értékei – mint például az emberi jogok tiszteletben tartása, a demokrácia, a jó kormányzás, a jogállamiság, a társadalmi párbeszéd, a kölcsönös tisztelet, a természeti források felelősségteljes használása, az éghajlatváltozás elleni küzdelem és a mindenre kiterjedő környezetvédelem – előmozdításához kell hozzájárulnia, nem pedig ezek gyengítéséhez, illetve a béke ügyét kell szolgálnia, és koherensnek kell lennie az Unió külügyi politikáival;
107. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az Európai Külügyi Szolgálattal együttműködve 2013 végéig a Bizottság „Az energiaellátás-biztonságról és a nemzetközi együttműködésről – Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című közleménye (COM(2011)0539) alapján készítsen pontos munkatervet, amely elvezet a rövid, közép- és hosszú távú célkitűzésekkel bíró hatékony külső energiapolitika, célok, lépések és a végrehajtásukhoz szükséges konkrét időbeosztás kialakulásához;
108. hangsúlyozza a fekete-tengeri régió jelentőségét az erőforrások és útvonalak diverzifikációja, a megújuló energiapotenciál, valamint a Kaszpi-tengerhez, a Közel-Kelethez és Közép-Ázsiához vezető geostratégiai elhelyezkedése tekintetében; úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak támogatniuk kell a piacok, a szabályozási keretek és az infrastruktúra integrációja terén megvalósuló többoldalú energetikai együttműködést; hangsúlyozza e tekintetben a déli gázfolyosó, a Nabucco projekt és a transzkaspi gázvezeték, valamint más, kisebb projektek jelentőségét;
109. elismeri a GMES hozzájárulását a földi napenergia-források világúrból történő feltárásához; tekintettel arra, hogy a GMES megállapította, hogy a sivatagi övezetek egy nap alatt több napenergiához jutnak, mint amennyit az egész emberiség egy év alatt elfogyaszt, felszólítja a Bizottságot, hogy lépjen partnerségre a nagy sivatagi területekkel rendelkező országokkal, különösen Afrikában, és fejlesszen ki stratégiákat és technológiákat ezen energiaforrás hatékony kiaknázásához, többek között az éghajlatváltozással foglalkozó energiacsomagban meghatározott együttműködési és fejlesztési eljárások igénybevételeivel;
110. kéri az Energiaközösségről szóló szerződés tagságának az EU-val szomszédos még több országra, nevezetesen a keleti partnerség országaira és a közép-ázsiai köztársaságokra való kiterjesztését; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak biztosítania kellene és érvényre kellene juttatnia az uniós energetikai szabályoknak az Energiaközösségről szóló

szerződés tagjai általi kellő időben történő és szigorú végrehajtását, különösen azért, hogy az uniós források rendelkezésre állását a szerződés szerinti kötelezettségeknek való megfelelés feltételéhez köti;

111. úgy véli, hogy a fenntartható energiához való hozzáférés a fejlődés fő mozgatóereje, és szorgalmazza, hogy az EU fejlesztési tevékenységeit a fejlődő országok fenntartható energiapolitikák, a reformintézkedések, az infrastruktúrafejlesztés, a kedvező beruházási feltételek és az energiahatékonyság előmozdításában való támogatására összpontosítsa;
112. külön az energia témájában folytatandó párbeszédre hív fel a kaszpi-térségbeli országokkal, és üdvözli a kaszpi-tengeri fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos előrelépéseket; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is munkálkodjon az EU Azerbajdzsánhoz és Törökmenisztánhoz fűződő kapcsolatainak erősítésén;
113. úgy véli, hogy az EU külső energiapolitikai prioritásainak megfelelően tükröződniük kellene a 2013 utáni külső pénzügyi eszközökben;
114. hangsúlyozza a keleti partnerség energiabiztonsági platformja keretében folytatott együttműködés fontosságát az európai szabványok energiapolitikába és szabályrendszerbe való átültetése, valamint az infrastruktúra és az összekapcsolás fejlesztésének, az energiahatékonyságnak és a megújuló energiaforrások felhasználásának támogatása érdekében; üdvözli a kelet-európai energiahatékonysági és környezetvédelmi partnerség kezdeményezést (E5P), és reméli, hogy ehhez a kezdeményezéshez Ukrajna mellett hamarosan a keleti partnerség más országai is csatlakozni fognak;
115. emlékeztet a kelet-mediterrán térség szénhidrogének előfordulásával kapcsolatos közelmúltbeli feszültségeire; hangsúlyozza, hogy az energiát a térségben a békét, az együttműködést és a stabilitást elősegítő eszközként kell felhasználni;
116. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

Az utóbbi néhány évtizedben az energia erős külpolitikai „fegyverré” vált. Az előadó úgy véli, hogy mivel az energia jelentős szerepet játszik mindennapi életünkben, azt elsősorban árucikknek kell tekinteni, és nem szabad külpolitikai eszközként felhasználni. Ugyanakkor fontos, hogy az Európai Unió az ellátásunk biztonságával kapcsolatos valamennyi szempontot figyelembe vegye.

Európa jelentős energiavásárló a globális energiapiacokon. Ez gyengeségként is felfogható, másrészt viszont egyik erősségünknek is tekinthető: mi vagyunk a legnagyobb importőrök, és ha ezt uniós szinten összehangoltan kezelnénk, valamint határozott, egységes tárgyalási álláspontot képviselnénk a harmadik országokkal szemben, szinte mindig előnyös alkupozícióba kerülnénk és érvényesíteni tudnánk a keresleti oldalon erős piaci szereplőként meglévő befolyásunkat. Ezért az előadó úgy véli, hogy az európai energiapolitika meghatározásakor hangsúlyt kell fektetnünk arra, hogy üzleti kapcsolatainkban megtaláljuk a közös megközelítést, kiterjesztve befolyásunkat Európa határain túlra is, különösen az energiapiaci szabályok terén. Egyértelműen jól működő belső piacra van szükség, amely nagyobb versenyt képes teremteni külső partnereink körében, szomszédainkkal pedig a szabályozási konvergenciát kell előmozdítanunk.

Az előadó véleménye szerint a globális energiaellátáshoz történő megbízható és a költségek szempontjából versenyképes hozzáférés biztosítása elengedhetetlen Európa versenyképességének és biztonságának előmozdításához, tekintettel a „20–20–20” csomagban meghatározott, jelenleg is érvényes uniós politikai célkitűzésekre és arra a hosszú távú kötelezettségvállalásra, hogy 2050-re megvalósítjuk gazdaságunk széndioxid-mentességét. Csak a tagállamok, a Bizottság és a Tanács egységes és összehangolt megközelítése teszi lehetővé az EU energetikai célkitűzéseinek hatékony előmozdítását saját határain túl, és egyúttal jobb tárgyalási pozíciót eredményez a harmadik országokkal szemben.

Az előadó szerint a kutatás, fejlesztés és innováció (K+F+I) döntő fontosságú. A kutatással kapcsolatos erőfeszítéseinknek EU-n belüli egyesítése minőségi kutatást eredményezhet, amely eredményesebb, költséghatékonyabb és dinamikusabb, mint az egyes tagállamok szintjén végzett kutatások. A kutatás, fejlesztés és innováció (K+F+I) terén hasonlóképpen törekednünk kell a harmadik országokkal folytatott további együttműködésre az előnyök nemzetközi szintű maximalizálása érdekében.

Végezetül, az EU a külső energiapolitikák jelenlegi kiemelt területeire alapozhat – és kell is alapoznia – a Bizottság, a Tanács, a tagállamok és az iparág közötti egység és koordináció fokozása érdekében. E területek közé tartozik a nagy energiainfrastruktúrák kérdése, a nemzetközi fórumokon folytatott stratégiai párbeszéd és létrejött partnerségek: az EU és Oroszország közötti párbeszéd, az Energia Charta, az Energiaközösség létrehozásának folyamata, valamint az energiával és éghajlattal foglalkozó egyéb nemzetközi szervezetekkel ápolt kapcsolatok.

25.4.2012

VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

energiapolitikai együttműködés kezdeményezéséről a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése (2012/2029(INI))

Előadó: Justas Vincas Paleckis

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. úgy véli, hogy az energiapolitikának a közös külpolitika szerves és hangsúlyos részét kell képeznie, és azt a külső dimenzióval rendelkező egyéb politikákkal fennálló szinergia biztosításával kell kidolgozni és végrehajtani;
2. hangsúlyozza, hogy tekintettel az Unió behozott energiától való magas fokú függőségére, az ellátási források – köztük új energiaforrások – és szállítási útvonalak fokozottabb diverzifikálása és az uniós megújuló energiaforrások fejlesztése sürgős és elengedhetetlen elemek az Unió külső biztonságpolitikájának, stratégiai szerepének, külpolitikai függetlenségének, koherenciájának, hitelességének és hatékonyságának erősítésében;
3. meggyőződése, hogy a globális szinten hatékonyabb irányítás javítaná a termelő, tranzit- és fogyasztó országok közötti együttműködést; úgy véli, hogy az EU ezért komoly szerepet fog betölteni az energiapolitika nemzetközi irányításában, az átlátható és megkülönböztetéstől mentes elvek előmozdítása, a fenntarthatóság célkitűzésére való törekvés, a tranzakciók költségeinek csökkentése, valamint a piaci szereplőket ár- és minőségi versenyre sarkalló ösztönzők létrehozása céljából;
4. szorosabb együttműködésre szólít fel a Tanács, a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat között, hogy közösen szólaljanak meg és lépjenek fel az energiával kapcsolatos közös külpolitikát illetően; hangsúlyozza, hogy az EKSZ-en belül energiapolitikai referatúra létrehozására van szükség, továbbá az uniós küldöttségeket be kell vonni az energiadiplomácia helyszíni folytatásába;

5. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és az EKSZ-nek gondoskodnia kell arról, hogy az Unió minden sok- és kétoldalú megállapodása –különösen a partnerségi és együttműködési megállapodások– tökéletesen megfeleljen az EU belső piaci szabályainak; hangsúlyozza, hogy az ilyen megállapodásoknak szavatolniuk kell a kölcsönösséget, az egyenlő feltételeket és átláthatóságot, hogy az energiaellátás terén és a tranzitországokban az uniós befektetők számára biztos jogi hátteret nyújtsanak;
6. hangsúlyozza, hogy egy energetikai kérdésekben az EU tagállamai és harmadik országok közötti információcserét szolgáló mechanizmus kialakítása jelentős mértékben elősegítené az EU egészében a szakpolitika átláthatóságát, koordinálását és hatékonyságát;
7. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a termelő és tranzitországokkal létrejövő kereskedelmi, társulási, illetve partnerségi és együttműködési megállapodásokban szerepeltetendő, úgynevezett „energiabiztonsági záradékot”, amely magatartási kódexet állapítana meg és egyértelműen megfogalmazná a partnerek egyike által, egyoldalúan elvégzett feltétel módosítás esetén megteendő intézkedéseket;
8. örömmel fogadja a Bizottságnak „Az energiaellátás-biztonságról és a nemzetközi együttműködésről – Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című közleményét (COM(2011)0539); ugyanakkor úgy véli, hogy további, az uniós tagállamok közötti szolidaritáson alapuló eszközökre van szükség egyrészt azért, hogy az Európai Unió képes legyen saját energiabiztonsági érdekeinek megvédésére, másrészt a külső partnerekkel folytatott tárgyalások során, különösen válsághelyzetekben;
9. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az energia területén azonosítsák a kereskedelmi és beruházási akadályokat a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataikban, és megfelelő esetben tegyenek lépéseket ezek kétoldalú és a Kereskedelmi Világszervezeten keresztül történő megszüntetésére;
10. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak egy olyan összefüggő belső energiapiacról, amely képes ellenállni a külső nyomásnak és azon próbálkozásoknak, amelyek az energiaellátást és -árakat külpolitikai nyomásgyakorlási eszközként használják; ezért hangsúlyozza, hogy az EU-ban az energiapiacokat összekötő projektek forrásainak növelésére, valamint arra van szükség, hogy az európai gáz- és villamosenergia-infrastruktúra hálózatokat 2015 végéig megvalósítsák, különösen a balti összekapcsolási tervet, az EU harmadik energiacsomagjában meghatározottak szerint;
11. támogatja az energiadiverzifikáló projekteket, különösen azokat, amelyek új szállítási folyosók létrehozására irányulnak, amelyek az útvonalakat és a beszállítókat egyaránt diverzifikálják, mint például a Nabucco csővezeték, a cseppfolyósított földgáz, a határokon átnyúló rendszerösszekötők és más, európai jelentőségű, kiemelt fontosságú projektek;
12. szorgalmazza az energiaforrások új beszállítóiról szóló koordinált, egységes európai szakpolitikai stratégia kidolgozását is, különös tekintettel az európai versenyfeltételek javítására, lehetőségeket biztosítva az új beszállítók európai piacra való belépéséhez;
13. támogatja az energiabeszállítókkal és tranzitországokkal kialakított kapcsolatokban az olyan eszközök alkalmazását, mint például a korai előrejelző rendszer; meggyőződése,

hogy az erőforrásokért folytatott, erősödő versenyt és a meglévő termelői monopóliumokat figyelembe véve az energia-nyersanyagok tagállamok általi közös beszerzésére irányuló elképzelés erőteljesebb támogatására van szükség;

14. felhívja a Bizottságot, hogy szomszédait illetően határozza meg a rövid, közép- és hosszú távú energiapolitikai prioritások átfogó körét, a belső piac uniós vívmányokhoz kapcsolódó elvein és normáin alapuló, közös jogi térség létrehozása céljából; hangsúlyozza az Európai Energiaközösség további bővítésének, valamint az uniós vívmányok elégtelen végrehajtásának kezelésére szolgáló jogi ellenőrzési mechanizmusok létrehozásának fontosságát;
15. hangsúlyozza, hogy szorosabb energiaügyi kapcsolatokra, valamint fokozottabb stratégiai együttműködésre és politikai párbeszédre van szükség a mediterrán térség országaival, Afrikával, a Közel-Kelettel, a Dél-Kaukázussal, Közép-Amerikával, valamint a Kaszpi- és a Fekete-tenger partján fekvő országokkal, átfogó módon, az energetika minden területén, különös tekintettel a jövőorientált, versenyképes energiatechnológiák alkalmazására; ösztönzi továbbá az Uniót, hogy fejlessze tovább a napenergia behozatalát a földközi-tengeri térség déli és keleti részéről;
16. hangsúlyozza, hogy az EU közös energiapolitikájának és stratégiai céljainak megfelelően tükröződniük kell külső kapcsolataiban, valamint regionális politikáiban és az európai szomszédságpolitikában;
17. támogatja az EU szomszédos országaival az új energiaforrások kihasználásáról folytatott politikai és gazdasági párbeszédet;
18. a meglévő mechanizmusok végrehajtására és újak kialakítására szólít fel az európai szomszédságpolitika és a fekete-tengeri szinergia keretében, az ellátás és a tranzit nagyobb átláthatóságát és stabilitását célzó együttműködés erősítése érdekében;
19. hangsúlyozza a 2010-ben létrejött Afrika–EU energiapartnerség továbbfejlesztésének fontosságát;
20. felszólít arra, hogy az Oroszországgal fennálló stratégiai partnerséget erősítsék meg egy új partnerségi és együttműködési megállapodás megkötésével; megjegyzi, hogy ennek teljes mértékben tiszteletben kell tartania a harmadik uniós energiacsomag szabályait és rendelkezéseit, és a kölcsönös tiszteleten és a viszonyosságon kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy az európai Energia Charta Egyezmény (ECT) – annak 45. cikke értelmében – már kötelező Oroszországra nézve; meggyőződése, hogy az ECT Oroszország általi ratifikálása kölcsönösen jótékony hatással lenne a kétoldalú energiaügyi kapcsolatokra;
21. támogatja a Norvégiával és Oroszországgal folytatott politikai párbeszédet a Barents-tengeri új energiaforrások feltárásáról – előfeltételként kikötve az Északi-sarkvidék sérülékeny környezetének védelmét –, valamint a vízenergiából nyert villamos energia – tenger alatti távolsági villamosenergia-vezetékek útján megvalósuló – behozatala terén Norvégiával folytatott együttműködést; az Északi-sarkvidékre irányuló uniós stratégia gyorsabb kialakítására szólít fel;
22. a külső politikai párbeszédet elengedhetetlennek tartja a globális gazdasági növekedés és

az energiaforrások felhasználásának különválasztása, a kiszámíthatóbb energiapiacok előmozdítása és a politikai kapcsolatokra gyakorolt kedvező hatás szempontjából; hangsúlyozza a feltörekvő gazdaságokkal, így például Kínával, Indiával, Brazíliával, Indonéziával és Dél-Afrikával folytatott párbeszéd jelentőségét, olyan kulcsfontosságú energiafogyasztó országok mellett, mint például az Egyesült Államok és Japán;

23. álláspontja szerint az EU-nak előnyben kellene részesítenie az energiapolitikai együttműködésének fejlesztését és elmélyítését azokkal a harmadik országokkal, amelyek ugyanazokat az értékeket képviselik, és amelyek hajlandók demokratikus reformokra és az EU alapját képező értékek előmozdítására;
24. hangsúlyozza, hogy a kölcsönös érdekű, stratégiai energetikai kérdésekről folytatott párbeszéd elmélyítésére, az energiapolitikákat érintő együttműködés előmozdítására, valamint az Egyesült Államokkal fennálló kutatási együttműködés megerősítésére van szükség, különösen az energiahatékony termelési és szállítási technológiák terén; az USA-val energiabiztonsági partnerség létrehozására szólít fel, az USA–EU Energiatanács keretében jelenleg zajló együttműködés alapján;
25. sürgeti a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel és hajtassa végre az Európai Unióval szomszédos országokban található atomerőművek esetében a legszigorúbb nemzetközi biztonsági előírásokat, kihasználva minden rendelkezésre álló eszközt és szerződést, mint például az országhatáron áttérjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló Espoo-i Egyezményt, illetve a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezményt; felszólítja az EU-val szomszédos országokat, hogy hajtsanak végre átfogó európai uniós nukleáris biztonsági és kockázatfelmérő vizsgálatokat, és kéri a Bizottságot, hogy ajánljon fel erre a célra uniós szakmai támogatást;
26. hangsúlyozza, hogy a külső energiapolitikai együttműködésnek az Unió alapvető értékei – mint például az emberi jogok tiszteletben tartása, a demokrácia, a jó kormányzás, a jogállamiság, a társadalmi párbeszéd, a kölcsönös tisztelet, a természeti források felelősségteljes használása, az éghajlatváltozás elleni küzdelem és a mindenre kiterjedő környezetvédelem – előmozdításához kell hozzájárulnia, nem pedig ezek gyengítéséhez, illetve a béke ügyét kell szolgálnia, és koherensnek kell lennie az Unió külügyi politikáival;
27. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az Európai Külügyi Szolgálattal együttműködve 2013 végéig készítsen pontos munkatervet a Bizottság „Az energiaellátás-biztonságról és a nemzetközi együttműködésről – Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című közleménye (COM(2011)0539) alapján, amely elvezet a rövid, közép- és hosszú távú célkitűzésekkel bíró hatékony külső energiapolitika, célok, lépések és a végrehajtásukhoz szükséges konkrét időbeosztás kialakulásához;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	24.4.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 48 - : 0 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Elmar Brok, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Adrian Severin, Marek Siwiec, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Laima Liucija Andrikiienė, Andrew Duff, Tanja Fajon, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Antonio López-Istúriz White, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Indrek Tarand, Alejo Vidal-Quadras, Renate Weber

30.3.2012

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

energiapolitikai együttműködés kezdeményezéséről a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése (2012/0029(INI))

Előadó: Norbert Neuser

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözli, hogy az energiához való egyetemes hozzáférés 2030-ig történő megvalósításának célja bekerült az „Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című közleménybe, és úgy véli, hogy a fejlődő országok esetében e célkitűzésnek különösen a vidéki és a szegény lakosság decentralizált, fenntartható és megfizethető energiához való hozzáférést kell a középpontba állítania; ösztönzi az innovatív fizetési rendszereknek a magán- és közszféra részvételével történő támogatását, hogy az energiához való hozzáférés megfizethető legyen a végfelhasználók számára;
2. hangsúlyozza, hogy a fenntartható energia a fejlődés egyik legfőbb mozgatóereje, és ismét felszólít egy konkrét, a megújuló, energiahatékony, kisléptékű és decentralizált energetikai megoldásokra összpontosító „energiaügyi és fejlesztési” program kidolgozására, valamint a kapacitásfejlesztés és a technológiaátadás elősegítésére a helyi felelősségvállalás biztosítása céljából; megjegyzi, hogy nagyléptékű, megújuló energiával kapcsolatos programokra lehet szükség a városközpontok és az ipar részéről – különösen a feltörekvő országokban – jelentkező egyre növekvő energiakereslet fenntartható kielégítése érdekében; felszólít arra, hogy az ilyen programok minden esetben tartsák tiszteletben a legmagasabb szintű társadalmi és környezetvédelmi kritériumokat;
3. felszólít az Európai Unió kiemelkedő fejlesztési célkitűzéseinek, valamint a demokráciának és az emberi jogoknak a fejlődő országokkal folytatott energiaügyletek során megvalósuló tiszteletben tartására a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátásra irányuló stratégiai megközelítés keretében, a fejlődő országok lakosságának érdekeit szem előtt tartva;

4. hangsúlyozza a harmadik országokhoz fűződő energiaügyi kapcsolatok terén az átláthatóság, a demokratikus felügyelet és a civil társadalom bevonásának fontosságát;
5. felhívja a figyelmet az energia- és élelmiszerellátás, valamint a biztonsági fejlesztések közötti összetett kapcsolatra, különös tekintettel a bioüzemanyagokra, amelyek kedvezőtlen társadalmi és környezeti hatást gyakorolhatnak a fejlődő országokra; úgy véli, hogy az élelemhez való jogot mindenképpen előnyben kell részesíteni az Unió bioüzemanyagokra vonatkozó, megújuló energiával kapcsolatos célkitűzésével szemben;
6. megjegyzi, hogy az agroüzemanyagok elterjedése túlnyomórészt a nagyarányú ipari monokultúrák elterjedésén múlt, ezáltal pedig elterjedtek a környezetre, a biológiai sokféleségre, a talaj termelékenységére és a víz hozzáférhetőségére nézve káros mezőgazdasági gyakorlatok; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a földtulajdonlás koncentrációjának ösztönzése révén az agroüzemanyagok elterjedése drámai következményekkel járhat a földdel kapcsolatos jogok megsértése, a létfontosságú természeti erőforrásokhoz való hozzáférés megszűnése, valamint az erdőirtás és a környezetpusztulás szempontjából;
7. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a megújuló energiáról szóló irányelv keretében nem szerepel egyetlen kötelező fenntarthatósági kritérium sem a biomassa-előállításra vonatkozóan; úgy véli, hogy e körülmények között a bioenergia negatív szerepet játszhat az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, továbbá a fejlődő országokban fokozhatja a földfoglalást, az élelmiszer-ellátás bizonytalanságát, az erdőirtást és az erdőpusztulást; ennek megfelelően sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan, jogilag kötelező erejű fenntarthatósági kritériumokat, amelyek célja, hogy megelőzzék a biomassa energetikai felhasználásából és termeléséből eredő, káros éghajlati, környezeti és társadalmi hatásokat;
8. felszólítja az Európai Uniót, hogy a biomassa fenntartható előállítása és energetikai célú felhasználása terén vezessen be olyan politikát, amely megfelel az éghajlatváltozással kapcsolatos követelményeknek, és egyúttal összhangban áll az uniós fejlesztési együttműködési politikával.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	27.3.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 25 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Enrique Guerrero Salom, Edvard Kožušník, Cristian Dan Preda

27.3.2012

VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

energiapolitikai együttműködés kezdeményezéséről a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése (2012/2029(INI))

Előadó: Jan Zahradil

JAVASLATOK

A Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözli az EU energetikai külpolitikáját, amely a biztonságos, megbízható, fenntartható és versenyképes energiaellátás biztosítására törekszik a vállalatok és a polgárok számára, valamint csökkenteni kívánja az Európai Unió bizonyos régiói esetében a harmadik országbeli energiaszolgáltatóktól való függőséget, továbbá nagy energiahatékonyságon alapuló energiagazdaságot kíván létrehozni, és a lehető leghamarabb el akar mozdulni a környezetbarát megújuló energiák irányába; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy energiapolitikája és az azzal kapcsolatos együttműködési tevékenységei illeszkedjenek a 2050-re szóló menetrendben leírt, közös uniós szakpolitikai koncepcióba;
2. az Európa 2020 stratégiával összhangban fokozottabb szinergiát kér az EU kereskedelem- és energiapolitikái között; hangsúlyozza, hogy e területen a nemzetközi feszültségek csökkentése érdekében elő kell mozdítani a nyersanyagokkal foglalkozó globális irányítási struktúrákat, és e tekintetben elismeréssel említi a Nemzetközi Energiaforum (IEF) példáját; az egyik legfontosabb prioritásnak tartja, hogy tisztességes ár mellett hosszú távú energia- és nyersanyagellátási szerződéseket kössünk stratégiai kereskedelmi partnereinkkel; ezért felhívja az Európai Uniót, hogy az energiaellátási szerződések ezen partnerekkel való megkötésére vonatkozóan alakítson ki koherens stratégiát;
3. dicséretesnek tartja a tagállamok és harmadik országok közötti energiamegállapodásokra vonatkozó információcserét szolgáló mechanizmus létrehozását, amelynek célja az egységes külső fellépésre való törekvés az energia területén és az EU-ba érkező energiaimport átláthatóságának növelése; megállapítja, hogy az energia területén sok

megállapodás rendelkezik beruházási alkotóelemmel – ez az oka annak, hogy a Bizottságnak biztosítania kellene az energiamegállapodások és a beruházási megállapodások közötti koherenciát és különösen azt, hogy a jövőbeni beruházási politika tekintetében figyelembe vegyék az Európai Parlament hatásköreit és ajánlásait; hangsúlyozza, hogy a kormányközi megállapodások koordinálása során az Európai Bizottságnak aktív és támogató szerepet kell vállalnia annak szavatolása érdekében, hogy minden megállapított jogosultság teljesüljön; aláírása előtt a tagállamok a megtárgyalt kormányközi energiamegállapodást vizsgálatra továbbítják a Bizottságnak, amely ellenőrzi, hogy az összeegyeztethető-e az uniós joggal és különösen a kereskedelmi és befektetési szabályokkal, az energia belső piacára vonatkozó szabályokkal, valamint az Unió hosszú távú energia- és éghajlat-politikai céljaival;

4. sürgeti a Bizottságot, hogy valamennyi vonatkozó kereskedelmi megállapodásában, így a WTO keretében létrejöttekben is mozdítsa elő a nyersanyag-kitermelő iparágakra vonatkozó átláthatósági kezdeményezés elveinek – köztük a fosszilis tüzelőanyagok számára nyújtott támogatások kvantitatív célok szerinti kivezetésének – és az energiapiaci irányításra vonatkozó nemzetközi szabványoknak az elfogadását;
5. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a TGT mozdítsa elő az egyebek mellett a szabályozási rendszerekkel, a fenntartható energia kutatásával és az energiahatékonysággal, a fúziós kutatással és a nukleáris biztonsággal kapcsolatos együttműködést, és rendszeres energiaügyi párbeszédet kér Oroszországgal és más partnerekkel a biztonságos, megbízható és hatékony energiatermelésre, -szállításra, -továbbításra és -feldolgozásra vonatkozó nemzetközi szabályok kidolgozása és jobb végrehajtása érdekében, valamint szorgalmazza az új energetikai technológiákkal és termékekkel, többek között a bioüzemanyagokkal folytatott kétoldalú kereskedelmet;
6. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió kötelezettséget vállalt az üvegházhatású gázok kibocsátásának 2020-ig történő 20%-os csökkentésére, valamint hogy az EU-n kívüli partnereinkkel való együttműködés keretében a nagyobb energiahatékonyság alapvető fontosságú e cél eléréséhez; úgy véli, hogy az energiahatékonyság fokozása hozzájárul a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez; ezért kéri a Bizottságot, hogy támogassa a megújuló energiával és technológiákkal kapcsolatos K+F-et és innovációt, valamint segítse elő az ésszerű energiafelhasználást; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak elő kell mozdítania az együttműködést és a stratégiai partnerségeket az innováció és a K+F, az energiahatékonyság és -megtakarítás, a megújuló energiával kapcsolatos technológiák alkalmazása, valamint az energiatárolás, az intelligens hálózatok és az energiarendszerek kiegyensúlyozása terén azokkal az országokkal, amelyek most térnek át a fenntartható gazdaságra, emellett tárgyalások révén piaci hozzáférést kell elérnie a kapcsolódó uniós termékek és szolgáltatások számára, a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való fokozatos áttérés – például a lehető legkevesebb üvegházhatásúgáz-kibocsátással járó megújuló villamos energiát biztosító szállítókkal kötött – kereskedelmi megállapodásokon keresztüli előmozdítása mellett;
7. az energiához való hozzáférés mindenki számára történő biztosítását kitűző millenniumi fejlesztési céllal összhangban ismételten megerősíti az uniós közvetlen külföldi befektetések növelésének fontosságát a fejlődő országokbeli energiainfrastruktúra kiépítése és korszerűsítése és az energiahatékonyság területén, a megújulóenergia-termelő

kapacitás és a megfelelő jogszabályi keretek megteremtésének támogatása révén energiaszerkezetük diverzifikálásának elősegítése érdekében, az erre irányuló európai befektetések védelmének megfelelő jogi eszközökkel történő növelése mellett;

8. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a gázpiaci árakon alapuló átfogó uniós gázindexálási rendszer létrehozását annak érdekében, hogy valamennyi uniós gázkereskedelmi vállalat számára lehetővé váljon, hogy tisztességesebb és kiszámíthatóbb módon, az olajáraktól függetlenül kereskedjen a külső gázszállítókkal, illetve még inkább elősegítsék a versenyt az EU belső gázpiacán.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	27.3.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 25 - : 3 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	William (The Earl of) Dartmouth, Damien Abad, Laima Liucija Andrikienė, Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle de Sarnez, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Josefa Andrés Barea, Catherine Bearder, George Sabin Cutaș, Mário David, Elisabeth Köstinger, Jörg Leichtfried, Jarosław Leszek Wałęsa
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Gabriel Mato Adrover

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	8.5.2012
A zárószavazás eredménye	+: 48 -: 10 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Fiona Hall, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber, Inês Cristina Zuber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Ioan Enciu, Françoise Grossetête, Takis Hadjigeorgiou, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Bernd Lange, Werner Langen, Zofija Mazej Kukovič, Silvia-Adriana Țicău
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Anne E. Jensen, Nicole Kiil-Nielsen, Norica Nicolai